

Szerkesztői levél: 2017

Boldog új évet! Szóval minek is nézünk elébe 2017-ben?

Nézzük meg, hogy milyen szereplők vannak a világ politikai színterén: Han Min-koo dél-koreai hadügyminiszter, következőket mondta Hwang Kyo-ahn elnöknek az újévi beszámolójában: „Az a tervünk, hogy létrehozunk egy különleges osztagot, azzal a céllal, hogy el tudjuk távolítani Kim Jong-unt (Észak-Korea diktátora) és a katonai vezetését, abban az esetben, ha a ország megpróbál nukleáris támadást végrehajtani Dél-Korea ellen.”

(Kim)

És ez csak a világ egyik fele...

Azt látjuk a Közel-Keleten, hogy rengeteg nagyhatalom próbálja „megoldani” a problémákat ott. Miközben intőleg felemelik az ujjukat mondván: „hadd emlékeztesselek rá...”

(Putin)

Amerikában Trump ugyanezt teszi...

(Trump)

(Assad)

Úgy tűnik az egész világ a áldozatává vált egy folyamatosan duzzadó nagyhatalmi politikai

játszmának, amelyben a nagyhatalmak olyan ígéreteket tesznek, amelyeket nem tudnak betartani.

(Erdogan)

Hogy is jutottunk el idáig?

(Egy kis házi feladat...) A Felvilágosodás kora a Francia Forradalommal kezdődött. A nyugati világ népeisége keresztülment egy számos gondolkodásmódbeli fejlődésen. A Felvilágosodás olyan eszméket fogalmazott meg, amelynek a központjában az ész(értelem) állt, mint a hatalom; és a legitimitás legfőbb forrása. Ezek az eszmék olyan gondolatokat eredményeztek, mint a szabadság, a haladás eszménye, a tolerancia, a testvériség, az alkotmányos kormányzás, és az egyház és állam elválasztása.

Ezután a Modern kor következett az ipari forradalommal. A Modern kor gondolkodása azt fogalmazta meg, hogy a hagyományos művészet, építészet, irodalom, vallásos nézetek, filozófia, szociális intézmények, a mindennapi cselekvések, de még a tudományok is idejétmúlttá váltak abban az új gazdasági, szociális, és politikai környezetben, amelyet az iparosítás hozott létre.

A következő irányzat a Posztmodernizmus volt, amely az 1960-as években jött létre, és a mai napig jellemzően uralja az emberek gondolkodásmódját. A posztmodern gondolkodás lényege a szkepticizmus, a bizalom elvesztése a nagy gondolatokban, ideológiákban, a Felvilágosodás korának értékeiben, és az értelemben. A posztmodern gondolkodás megkérdőjelezi a tárgyilagosságot, vagy az abszolút igazság létezését. (Házi feladat vége...)

Manapság divatos dolog kettő vagy több nézőpontnak is ugyanakkora súlyt adni egy kérdéskörben. Elfogadhatatlanná; és ódivatúvá vált elfogadni, hogy az egyik oldálnak 100%-

ban igaza van, míg a másik oldal 100%-ban téved. Ennek pedig az lett az eredménye, hogy a világ egyre gyorsuló ütemben halad a teljes önmegsemmisítés felé.

A Biblia azt mondja:

Ézsaiás 5 20. Jaj azoknak, a kik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; a kik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé!

Van válasz a jövőre. El kell fogadnunk, hogy létezik abszolút igazság. Következő lépésként meg kell találnunk. Az abszolút igazságnak igazolnia kell magát, és nem szabad, hogy bármilyen politikai érdekek befolyásolják. Cselekednünk kell az igazság szerint, és folyamatosan követnünk kell a végsőig, anélkül, hogy megengednénk magunknak, hogy eltérjünk tőle. (ismét)

Akármennyire is ódivatú, nagyszerű dolog ismerni a teljes igazságot, nem igaz?!

Ps. Piet Visser

A Téli táborban tanultuk:

- Ahhoz, hogy hatásosak legyünk, megértéssel és empátiával kell mások felé fordulnunk.
- Ne arra összpontosítsunk, hogy mit csinálnak, vagy nem csinálnak a testvéreink, arra összpontosítsunk, hogy hogyan tudunk minél jobbak lenni mi magunk.
- Nem vagyunk üresek, de mivel vagyunk feltöltve?
- Állj ki az Úrért! Mindegy, hogy hol és hogyan.
- Mit vagyunk hajlandóak feladni az Úrért?
- Építsük meg az alapunkat és álljunk azon. Amikor a nehézségek jönnek, nem fogunk elszállni, ha biztos alapokon állunk.

- Egy csepp víz is fodrokat kelt, amely messze eljut. Mi is csak egy pici csepp vagyunk, de nagy hatást tudunk gyakorolni.
- A félelem és a hitetlenség a feléledés ellen hatnak.
- Ha nem próbáljuk meg megmenteni, azokat, akik még nincsenek megmentve, akkor befelé kezdünk nézni, és tönkre tesszük azt, amink van.
- Rajtunk múlik, hogy milyen típusú közösségünk van.
- Jelen vagyunk vagy be is kapcsolódunk az eseményekbe?
- A beszédünkkel épülést vagy hitetlenséget tudunk elérni. Törekedjünk az építésre!
- Isten a megbékélés Istene.
- Legyen saját sétád! (A közösségen kívül, hogy tanúbizonyosság legyél és olyan, aki másokat hoz az Úrba; a közösségen belül, hogy jó példa legyél és olyan, aki bátorítja a testvéreket.)
- Vannak tálentumaid; vagy használd, vagy veszítsd el!
- Amikor imádkozunk, a saját gondolatainkban vagy Isten gondolataiban bízunk?
- Ha nincsen egyértelmű vezetés, káosz van.
- Legyél pozitív, amikor valami nagy baj történik. Gondolj arra, hogy milyen jó dolgok jöhetnek ki belőle.
- A feléledés hozza létre az egységet, vagy az egység hozza létre a feléledést?
- A test munkája magunkért van, míg a Lélek gyümölcsei másokért vannak.
- Ami Isten tervében benne van, az nem változik.
- Nincs lehetőségünk kudarca.
- Hatékonyabbak lehetünk, hogyha együtt dolgozunk.
- Ne a világi múltunkra nézzünk, hanem arra az örökségre tekintünk, amit Isten készített nekünk.
- A szeretet: tenni valamit, ami mások javát szolgálja.
- Isten gondolkodása nem változik. Ami rossz az rossz.
- Mi egy egyedülálló, önmegtartóztató közösség vagyunk.
- Az első válasz az életünkben: ima.
- A legfontosabb összetevő a szeretet. Az igazság szeretete képessé tesz minket bármire.
- Feléledés és közösség, nem lehet egyik a másik nélkül.
- Felelősséget kell vállalnunk, és közel kell maradnunk a tűzhöz.
- Megbízhatónak és szolgálatkésznek kell lennünk.
- Ha nem alkalmazzuk, amit hallunk, akkor mi értelme van?